

W jaki sposób św. Józef Kalasancjusz nas inspiruje dzisiaj?

Drodzy Bracia i Siostry w Szkołach Pobożnych!

Jaki obraz przychodzi nam do głowy, kiedy o nim myślimy? Kapłana, który na ulicach Rzymu odkrywa tak wiele dzieci nieuczęszczających do szkoły? Nauczyciela otoczonego uczniami? Założyciela, który gromadzi pierwszych współpracowników? Starca, który zachowuje spokój i niezachwianą nadzieję, gdy jego dzieło zdaje się upadać? Jaką siłę nam przekazuje? W jaki sposób pomaga on nam czuć się i żyć jako pijarom?

Musimy więcej mówić o Kalasancjuszu, lepiej poznać jego życie i pisma, dzielić się tym, co w nas budzi, i zadawać sobie pytanie, jak dziś realizować jego fundamentalną intuicję. Święty Józef Kalasancjusz nie jest jedynie czcigodną postacią z naszej historii. Przybliżamy się do niego również wtedy, gdy wychowujemy z cierpliwością, bronimy godności najmłodszych, towarzyszymy rodzinom lub dajemy szansę tym, którzy wydają się jej pozbawieni...

Ewangelia z dzisiejszej uroczystości przypomina nam, że Jezus postawił dziecko pośrodku swoich uczniów i powiedział im: „Kto się więc uniży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim” (Mt 18, 4).

Kalasancjusz całym swoim życiem realizował przesłanie tej Ewangelii. Zanim zaczął cokolwiek nauczać, pozwolił, żeby dzieci uczyły jego: ich sytuacja zmieniła jego plany i kie-

runek jego życia. Zrozumiał, że zmianę tej sytuacji umożliwi jedynie pokora. Tak właśnie zwracał się do zakonnika, która miał pod opieką jedną z pierwszych wspólnot pijarskich:

Wszyscy powinni współzawodniczyć w dążeniu do większej pokory, bo ten, kto wyprzedzi innych, będzie najbardziej święty przed Bogiem. Także niech Wasza Wielebność nakłania ich [do tego swoim] przykładem, usługując im czasem przy stole, całując w stopy i pomagając im w najzwyczajniejszych rzeczach, gdyż te i podobne uczynki spełnione [po to, by] pomóc bliźniemu, [dają powód] do zdobycia wielkiej zasługi przed Bogiem¹.

Taka pokora nie jest oznaką słabości czy brakiem inicjatywy. Jest wyrazem wolności człowieka, który nie musi zajmować pierwszego miejsca, ponieważ odkrył wielkość służby. To postawa człowieka, kto nie ogranicza się do mówienia innym, co mają robić, ale angażuje się osobiście, daje przykład i sam również wykonuje najprostsze czynności.

W tym roku nasze święto sprawia, że ten fragment Ewangelii przemawia do nas w bardzo konkretny sposób. Trzęsienia ziemi, które nawiedziły Wenezuelę 24 czerwca i Kolumbię 10 sierpnia, stawiają nas wobec cierpienia tylu ludzi, którzy stracili bliskich, domy, szkoły i źródła utrzymania. Pomoc w najzwyczajniejszych sprawach ma dziś dla nas konkretne twarze i imiona. Charyzmat Kalasancjusza łączy nas i nie pozwala nam pozostać obojętnymi: pobudza nas do towarzyszenia, wspierania i odbudowywania – nie tylko zniszczonych budynków, ale także ran, niektórych głębszych i mniej widocznych, które lęk i strata odcisnęły w ludziach, rodzinach i społecznościach.

Chcielibyśmy z całego serca podziękować zakonnikom, świeckim, wychowawcom i wolontariuszom z dotkniętych katastrofą okręgów za wszystko, co zrobili i nadal robią, a także wszystkim tym, którzy z innych części Zakonu okazali swoje wsparcie poprzez modlitwę i pomoc. Kiedy część Szkół Pobożnych cierpi, wszyscy jesteśmy wezwani do okazania wsparcia: wspólnota Szkół Pobożnych wyraża się w modlitwie, ale także w solidarności i konkretnej pomocy.

Oddając cześć Kalasancjuszowi, podążamy jego śladami. Zastanawiamy się, które dzieci oczekują, że ktoś tak samo poświęci im samą uwagę?, jakie braki edukacyjne domagają się od nas reakcji?, jakie proste zadania możemy podjąć?, z jakich pewników powinniśmy zrezygnować i jakie odważne decyzje jesteśmy powołani podjąć.

W tę uroczystość prosimy o jego wstawiennictwo za naszymi uczniami i ich rodzinami; za wychowawcami, pracownikami, za osobami zaangażowanymi w duszpasterstwo i działalność społeczną; za świeckimi pijarami i Bractwami; za wszystkimi współpracownikami naszej misji; oraz za zakonnikami pijarami.

Niech św. Józef Kalasancjusz nauczy nas ponownie stawiać najmniejszych w centrum uwagi, służyć z pokorą i z radością przeżywać nasze powołanie pijarskie.

Radosnej Uroczystości Świętego Józefa Kalasancjusza!

Rzym, w Domy św. Pantaleona, 25 sierpnia 2026 r.

Kongregacja Generalna Zakonu Szkół Pobożnych

¹ *Opera Omnia*, list z 15 lipca 1628 r., t. 2, s. 405.